

FRIHET! BEKÄMPA SLAVERIET

FÖRORD

I FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna finns ett mycket tydligt förbud mot slavarbete: ”Ingen får hållas i slaveri eller trældom; slaveri och slavhandel i alla dess former skall vara förbjudna.”

Men ändå finns det enligt den internationella arbetslivsorganisationen ILO cirka 21 miljoner människor runt om i världen som utsätts för tvångsarbete under slavliknande förhållanden. Miljon-tals är offer för trafficking och olika former av människohandel.

Detta är fullständigt oacceptabelt.

Det är viktigt att komma ihåg att slavarbete fortfarande existerar. Men det är minst lika viktigt att uppmärksamma de organisationer och enskilda aktivister som kämpar mot slaveriet.

I den här broschyren möter du våra samarbetspartners hushållsarbetarfacket, YCOWA som hjälper burmesiska migrantarbetare i Thailand, samt fackförbundet CSAAWU som försöker förbättra villkoren för lantarbetare i Sydafrika. Facket beskriver hur arbetsgivarna kontrollerar arbetarnas bostäder, dricksvattentillgång och hela livssituation. Det påminner på många sätt om hur statarna hade det i Sverige på 1800-talet.

Det svenska statarsystemet avskaffades 1945 – men först efter en lång och hård kamp, inte minst från lantarbetarnas fackförbund.

Vi på Palmecentret är väldigt glada och stolta över vårt samarbete med frihetskämparna som försöker stoppa vår tids slaveri.

Wanja Lundby-Wedin,
ordförande Olof Palmes
internationella center

FOTO: JENS OHLSSON

OLOF PALMES INTERNATIONELLA CENTER

Postadress Box 836, 10136 Stockholm

Besöksadress Sveavägen 68, Stockholm

Telefon 08-677 5770

E-post info@palmecenter.se

Hemsida www.palmecenter.se

BEKÄMPA SLAVERIET – EN DEL AV AGENDA 2030

2015 enades världens länder om en utvecklingsagenda med 17 mål – Agenda 2030 – för en hållbar social, ekonomisk och miljömässig utveckling. Mål nummer 8 handlar om ekonomisk tillväxt och anständiga arbetsvillkor, och har som ett delmål att omedelbara och effektiva åtgärder ska vidtas för att avskaffa tvångsarbete, modernt slaveri och människohandel.

Denna broschyr gavs ut av Olof Palmes internationella center i december 2016.

TRYCK Billes tryckeri

OMSLAGSBILD Andreas Karlsson

BAKSIDESBILD Axel Kronholm

GRAFISK FORM Lena Öierstedt

ISBN 978-91-86317-11-9

Texter där ej annat anges:

Palmecentret/Berith Andersson
Alphonse

Broschyren har producerats med ekonomiskt stöd från Sida. Sida ansvarar ej för innehåll, form eller de åsikter som uttrycks.

FRÅGOR OCH SVAR OM VÅR TIDS SLAVERI

FOTO: AXEL KRONHOLM

A. Slaveriet upphörde väl för länge sedan?

Tyvärr inte. Slaveriet har djupa historiska rötter men är numera förbjudet i alla länder. Trots det finns det kvar i olika former runt om i världen: tvångsarbete under slavliknande förhållanden, skuldslaveri, barnarbete, sexuell trafficking, tvångsäktenskap och människohandel.

B. Hur många människor utnyttjas som slavar i världen?

Fler människor än någonsin är i dag offer för slaveri. Enligt International Labour Organization (ILO) är nästan 21 miljoner människor offer för olika former av tvångsarbete, människohandel och slaveri. Av dessa är 11,4 miljoner flickor och kvinnor och 9,5 miljoner pojkar och män.

C. Är sexuell trafficking den största delen av slaveriet?

Drygt en femtedel av offren (4,5 miljoner människor) exploateras för sexuella syften. Flest människor i slavarbete finns i sektorer som jordbruk, fiske, byggnads- och industriarbete samt hushållsarbete.

D. Hur stora vinster gör de som utnyttjar människor som slavar?

De som tjänar pengar på slaveri gör stora affärer. En ILO-rapport från 2014 uppskattade att modernt slaveri ger årliga vinster på över 150 miljarder US-dollar.

E. Finns slaveriet bara i utvecklingsländer?

Slavarbete finns överallt. Fler än 1,5 miljon människor arbetar under slavliknande villkor i Europa, Nordamerika, Japan och Australien.

F. Men i Sverige förekommer väl inte slavarbete?

Även i Sverige utnyttjas människor – framför allt papperslösa migranter inom restaurang-, bygg- och hushållssektorn. Enligt polisens operativa avdelning (NOA) finns minst 5 000 personer i Sverige som arbetar under slavliknande villkor.

G. Hur påverkar vår tids slaveri mig?

Även om du inte är ett offer för slaveri så påverkas du av det. Företag utsätts för orättvis konkurrens av samvetslösa företag som utnyttjar människor under slavliknande förhållanden. Det kan leda till att löner pressas nedåt eller att löneförmåner försvinner. Skatteintäkter försvinner samtidigt som offentliga medel används för att driva rättegångar mot företag och personer som brutit mot lagar genom att exploatera människor.

H. Det finns inte mycket vi kan göra för att bekämpa slaveriet

Människor har varit offer för slavarbete under mycket lång tid men det betyder inte att slavarbete alltid måste finnas. Om regeringar, organisationer och aktivister i världen samlade sig i en gemensam aktion skulle det gå att få slut på vår tids slaveri för gott.

2015 antog FN 17 globala hållbarhetsmål som alla världens länder åtagit sig att arbeta för att uppnå till senast 2030. Mål 8 (Anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt) har som ett delmål att tvångsarbete, modernt slaveri och människohandel ska avskaffas.

Vill du göra en insats? Skaffa kunskaper och engagera dig för att fackföreningar, politiska partier, näringsliv och myndigheter – i Sverige och internationellt – ska arbeta för att förhindra att människor blir offer för slaveri.

På en soptipp i Thailand arbetar 1 000 burmesiska migrantarbetare.

DE BEKÄMPAR SLAVERIET MED LAGEN

Många burmesiska migrantarbetare arbetar inom textilindustrin i Thailand.

I Mae Sot i Thailand finns uppskattningsvis 350 000 arbetare som lever under slavliknande former. Många är migrantarbetare från Burma. De har usla löner, långa arbetsdagar och dålig arbetsmiljö. Palmecentrets samarbetsorganisation YCOWA hjälper arbetarna att ta strid mot hänsynslösa arbetsgivare.

TEXT OCH FOTO: AXEL KRONHOLM

MA EI LÄRDE SIG OM förtrycket av migrantarbetare den hårda vägen. Hon kom till Thailand 1996 och jobbade på olika fabriker.

– Som kvinna har du det särskilt tufft i fabriken. Vi utsätts för misshandel, sexuella övergrepp och trakasserier. Inte bara från cheferna utan från våra manliga kollegor också, säger Ma Ei.

Medan hon jobbade på fabriker i Mae Sot gick hon på

YCOWA:s utbildningar och lärde sig om arbetsrätt, kvinnors rättigheter och mänskliga rättigheter. Sedan 2009 är Ma Ei anställd på YCOWA.

– Jag vill stärka kvinnor som får utstå samma saker som jag, säger hon.

Organisationen YCOWA har de senaste decennierna tagit striden mot slaveriet i Thailands domstolar. Under de senaste 15 åren har man vunnit drygt 200 rättsfall

Ma Ei är ekonomiansvarig på YCOWA:s kontor.

och nått förlikning för sammanlagt över 2 800 arbetare. Arbetet är dock inte riskfritt. Fyra gånger har polisen gjort räder på kontoret och försvunnit med datorer och dokument. Deras ordförande Moe Swe har utsatts för mordförsök, och samtliga anställda har fått ta emot hot om våld.

– I takt med att vi vunnit fler och fler rättsfall mot arbetsgivarna har en del av dem lagt om sin strategi och börjat anlita jurister i stället för gangsters för att skydda sig mot oss. Det får ändå ses som ett framsteg att vi numera tar striden i domstolarna i stället för på gatan, säger Moe Swe.

Men fortfarande kämpar samvetslösa arbetsgivare emot förändringar. Den brittiske människorättsförfvararen Andy Hall granskade på uppdrag Finnwatch den thailändska livsmedelsindustrin. Där hittade han arbetare som vittnade om arbetsveckor om sex, ibland sju, dagar. Övertiden var obligatorisk och kunde ibland vara upp till tio timmar per dag. Toalettbesök som drog ut på tiden innebar avdrag på lön. En av de granskade fabriker valde att stämma Andy Hall för förtal och i september 2016 dömdes han till tre års villkorligt fängelse och böter.

– Hur ska vanliga thailändare eller migrantarbetare våga säga ifrån om jag som har internationell uppbackning hamnar i trubbel? Om en burmesisk migrantarbetare går emot de här företagen riskerar hen att bli mördad. Nu kom jag lindrigt undan eftersom jag är brittisk medborgare, säger Andy Hall.

YCOWA och liknande organisationer behövs för att bekämpa slavarbetet och det gäller att hålla modet uppe. Ma Ei finner styrka i att organisationen når resultat. Bäst mår hon när hon möter kvinnor som deltagit i deras utbildningar och som sedan säger ifrån när de ser att rättigheter kränks på arbetsplatsen.

– Det är den lyckligaste stunden i mitt liv, när jag ser hur de börjar ta plats och använda kunskaperna vi lär ut. Det ger mig hopp, berättar Ma Ei. *

FÖRLORADE JOBBET EFTER FALL

Ko Myint Oo bor i YCOWA:s safe-house (skyddat boende) sedan han förlorat sitt arbete och därmed sin bostad. Det skedde efter att han på sitt arbete ramlat ned från en byggställning – han bröt vristen och skadade axeln.

– Det fanns ingen skyddsutrustning och inget säkerhetstänk alls, men vi var pressade att få klart jobbet, berättar Ko Myint Oo.

Nu planerar han att med hjälp av YCOWA stämma arbetsgivaren som vägrat betala ersättning för att han skadade sig på arbetsplatsen.

– Det känns bra. Efter olyckan var jag deprimerad, kände mig maktlös. Nu känns det som om jag tagit tillbaka min makt och jag har börjat planera för framtiden igen.

Ko Myint Oo bor på organisationens safe-house tillsammans med sin familj.

NU SLIPPER BARNEN VARA ENSAMMA

YCOWA har ett dagis för barn till migrantarbetare som behöver lämna barnen ensamma när de arbetar hela dagarna. Det har förekommit misshandel och våldtäkter på minderåriga barn som lämnats hemma, så YCOWA valde att starta dagiset för att kunna ta hand om dem. Det är också en träffpunkt för föräldrar där de kan informera om mänskliga rättigheter och arbetsrätt.

Barnen slipper vara ensamma hemma och får mat på dagiset.

LANTARBETARE I SYDAFRIKA KÄMPAR FÖR ANSTÄNDIGA VILLKOR

I Sydafrika lever många av landets lantarbetare fortfarande under förhållanden som påminner starkt om slavarbete. Det säger fackförbundet Commercial Stevedoring, Agricultural and Allied Workers Union (CSAAWU), som arbetar med att förbättra arbetarnas situation.

TEXT & FOTO: ANDREAS KARLSSON

SVARTA OCH FÄRGADE LANTARBETARE befinner sig i en stark beroendeställning till sina vita arbetsgivare, och kontrolleras i mångt och mycket av dessa.

– Det är ofta mer korrekt att beskriva det som en relation mellan herre och slav än mellan arbetsgivare och anställd, säger Trevor Christians, generalsekreterare för CSAAWU. Många arbetares hela livssituation är beroende av arbetsgivarens välvilja. Deras bostad, dricksvatten, transporter, allt kontrolleras av arbetsgivaren. Det gör dem livegna på ett sätt som bara kan ses som en förlängning av hur det var under apartheid.

Han tillägger:

– Problemet är att dagens lagar inte lämnar utrymme för att hantera detta. Lagarna utgår helt och hållet från att arbetsmarknaden består av arbetsgivare och anställda, trots att vi vet att det inte är så.

Han berättar om hur arbetsgivare betalar långt under minimilönen på motsvarande omkring 90 svenska kronor per dag, hur de låter dem bo i undermåliga bostäder som de blir av med i samma stund som de förlorar sin anställning, hur hot och påtryckningar gör att arbetare inte vågar klaga, och skrämmer dem från att engagera sig fackligt.

– Vår kamp handlar om att mänskliga rättigheter ska respekteras och att lantarbetare ska ha rätt till anständig lön, rätt att organisera sig, rätt att inte bli utnyttjade.

CSAAWU har engagerat sig i konflikten mellan anställda och arbetsgivare hos vinproducenten Robertson Winery. Konflikten handlar i första hand om de låga och ojämna lönerna, men har också kommit att symbolisera missförhållandena inom delar av den sydafrikanska vinindustrin.

– Det är viktigt att poängtera att vi inte är ute efter en bojkott av sydafrikanska viner. Men vi vill att de anställda ska få skälig lön och att mänskliga rättigheter ska

Trevor Christians,
generalsekreterare
för CSAAWU.

respekteras. Jag förstår att de gårdar som sköter sig inte tycker att de ska behöva bry sig om problemen, men det är deras exportmarknad som är i farozonen. De behöver ställa sig upp offentligt och säga ifrån.

Trevor Christian säger också att stora importörer av sydafrikanskt vin, däribland svenska Systembolaget, skulle kunna göra skillnad till exempel genom en bättre kontroll av att leverantörerna efterlever importörernas etiska riktlinjer. Att bara lita på vad de säger och visar i sina broschyrer räcker inte.

Men frågan är hur det, med ANC vid makten sedan 1994, fortfarande kan se ut som det gör inom jordbruksindustrin.

– Våra politiska ledare har anammat ett kapitalistiskt system, fullt av kryphål, som gynnar de som redan har och missgynnar de som inte har. Paradoxalt nog har detta lett till att vita markägare har kunnat befästa sin position, på bekostnad av svarta och färgade arbetare. Vi är många som är besvikna i dag, säger Trevor Christian. *

HUDFÄRG AVGÖR LÖN OCH FÖRMÅNER

Clifford Matthyse, Xolile Ngqwarushe och Emile (vill hålla efternamnet hemligt), anställda på Robertson Winery.

– Arbetsgivaren ser oss inte som människor, vi är ägodelar. Och inte bara det, vi är ägodelar som kostar honom pengar, säger Clifford Matthyse som arbetar för vinproducenten Robertson Winery i Västra kapprovinsen i Sydafrika.

TEXT & FOTO: ANDREAS KARLSSON

HAN SITTER UTANFÖR sin arbetsplats i skuggan av ett eukalyptusträd, tillsammans med några arbetskamrater. Det har gått nio veckor sedan de gick i strejk, organiserade av fackförbundet CSAAWU.

Matthyse har arbetat för Robertson Winery i fjorton år. Han har bland annat varit med och konstruerat den maskin som paketerar vingårdens bag-in-box-vin. När det är problem med maskinen så kommer mekanikerna fortfarande till honom och frågar om råd. Trots det befinner sig Matthyse i lönekategorin för ”okvalificerad arbetskraft” och han tjänar långt under vad han borde göra enligt lagen.

Samtidigt tjänar mekanikerna som han lärt upp, varav de flesta är vita, mångdubbelt mer och åtnjuter helt andra förmåner än Matthyse.

– Vi lever fortfarande i ett djupt rasistiskt samhälle, där hudfärg avgör vilka möjligheter vi har. Människor som gör samma jobb får olika lön baserat på hudfärg och mina utbildningar och diplom betyder ingenting, eftersom jag inte är vit, säger han uppgiven. *

FAKTARUTA

I Sydafrika visar undersökningar att fler än 200 000 arbetare lever i slaveri. Arvet från apartheid och stor migration ifrån närliggande länder, har skapat ett överskott av okvalificerad arbetskraft som framförallt utnyttjas i hushålls-, jordbruks- och byggsektorn. Man rapporterar om undanhållande av löner, obetald övertid, sexuella övergrepp, samt fysisk och psykisk misshandel.

Palmecentrets samarbetspartner Trust for Community outreach and education (TCOE) stöttar fattiga lantarbetare runt om i Sydafrika. Under strejken på Robertson Winery jobbar TCOE framför allt med organisering men de samlar också in pengar till de strejkande arbetarna. Det behövs pengar till bland annat mat, busstransporter och advokatkostnader.

HUSHÅLLSARBETARE I HONGKONG

TEXT: LENNART JOHNSON FOTO: STEFAN LINDBERG

DET ÄR SÖNDAG, den dag i veckan då Hongkongs flera hundra tusen hushållsanställda är lediga. Dagen då de har möjlighet att träffa och umgås med vänner från hemlandet.

Majoriteten av dem kommer från Filippinerna men nästan lika många har sitt ursprung i Indonesien. Andra stora grupper migrantarbetare som är hushållsanställda

kommer från Fastlands-Kina, Sri Lanka och Bangladesh.

Normalt arbetar kvinnorna, för det handlar nästan bara om kvinnor, 15–16 timmar per dygn hos de familjer där de är anställda. Att de är lediga på söndagar är långt ifrån verklighet för alla. Många måste efter de lediga timmarna på dagen redan under söndagskvällen börja förbereda veckans arbete.

AMY PUBLICO: SVÅRT ATT VARA IFRÅN BARNEN
Amys Publicos första arbete som hushållsanställd var i Singapore. Efter att ha separerat från sin dåvarande man tvingades hon börja arbeta utomlands för att få ihop pengar till sig och de tre barnen. När hon lämnade Filippinerna var det yngsta barnet inte ens ett år. Arbetsvillkoren i Singapore var tuffa och hon fick inte ut den lön hon var lovad.

– Min nuvarande familj i Hongkong är betydligt bättre. I dag upplever jag att jag respekteras som människa. Ändå är det svårt att vara så långt ifrån mina barn. Redan som tolvåring fick min dotter själv ta hand om sina småsyskon, se till att de fick mat och kom i väg till skolan.

SHEILA ESTRADA: TILLSAMMANS KAN VI FÖRBÄTTRA VÅRA VILLKOR

– Trots allt är villkoren för hushållsanställda som är migrantarbetare i Hongkong som regel bättre än för våra kolleger i exempelvis Singapore eller i Mellanöstern. Vi

som arbetar här har både en lagligt fastställd minimilön och reglerad arbetstid även om långt ifrån alla arbetsgivare följer detta.

Det säger Sheila Estrada, facklig ordförande för det filippinska facket för hushållsanställda Progressive Labor Union (PLU) i Hongkong. PLU ingår i den filippinska fackliga centralorganisationen Sentro.

Sheila har arbetat som hushållsanställd utanför Filippinerna i hela sitt vuxna liv.

– Jag tvingades lämna mitt hemland för att försörja min familj. Det värsta när jag ser tillbaka är att jag aldrig blev riktigt delaktig i mina barns uppväxt. Som regel har jag bara kunnat åka hem en gång varje eller vartannat år. I dag är min stora sorg att jag inte heller kan följa mina barnbarns uppväxt.

Sheila Estrada framhåller vikten av att hushållsanställda organiserar sig fackligt för att kunna påverka myndigheterna både i Hongkong och Filippinerna.

– Tillsammans kan vi driva på för att förbättra våra villkor och för att rättsligt driva fall där hushållsanställda har utsatts för övergrepp av arbetsgivaren. *

HUSHÅLLSARBETARE ORGANISERAR SIG GLOBALT

En stor del av de människor i världen som arbetar under slavliknande förhållanden är hushållsanställda. Hushållsanställda saknar ofta grundläggande rättigheter. Runt om i världen lever många av dem i extrem fattigdom, utan skriftliga avtal och utan lagstadgad rätt till vilodagar eller semester. Många får inte ens betalt i pengar utan arbetar för mat och husrum. Misshandel och sexuellt utnyttjande är vanligt förekommande. Hushållsarbetare som är migranter eller tillhör etniska minoriteter är extra utsatta. Enligt ILO finns det runt om i världen 53 miljoner personer som arbetar i andras hushåll. 83 procent är kvinnor.

International Domestic Workers Federation (IDWF) är en global facklig organisation som verkar för hushållsarbeters rättigheter. IDWF har för närvarande 59 medlemsorganisationer i 47 länder, organisationer som tillsammans har över en halv miljon medlemmar. Huvudkontoret finns i Hongkong.

Kommunal och Palmecentret stödjer IDWF:s arbete för organisering, utbildning och påverkan i sex länder: Costa Rica, Malawi, Mexiko, Namibia, Zimbabwe och Filippinerna.

GLOBAL DEAL – ETT VERKTYG FÖR ATT BEKÄMPA VÅR TIDS SLAVERI

DET ÄR LÄTT ATT BLI uppgiven över att så många människor fortfarande utnyttjas som slavar trots att slaveriet är förbjudet i alla länder. Konkreta initiativ och samarbete mellan regeringar, organisationer och aktivister behövs för att åstadkomma hållbara förändringar.

Ett sådant initiativ är Global Deal for Decent Work & Inclusive Growth – på svenska ”en global överenskommelse för anständiga arbetsvillkor och inkluderande tillväxt” – som lanserats internationellt av Sveriges statsminister Stefan Löfven. Syftet med Global Deal är en dialog mellan arbetsmarknadens parter och länders regeringar för att förbättra anställningsvillkor och produktivitet. Sådant samverkansarbete är i dag svagt eller finns inte alls i stora delar av världen. Det kan till exempel bero på att fackligt arbete inte är tillåtet, att arbetsgivarna är oorganiserade eller att staten är alltför passiv.

– Global Deal handlar om att fler människor runt om i världen ska ha trygga och bra jobb och mer jämlik fördelning av våra ekonomiska resurser. Globaliseringen är en möjlighet men kräver en jämnare fördelning. Det är en förutsättning för att globaliseringen ska vara en

positiv kraft, säger statsminister Stefan Löfven.

Global Deal är inte ett mål i sig utan ett verktyg som kan bidra till:

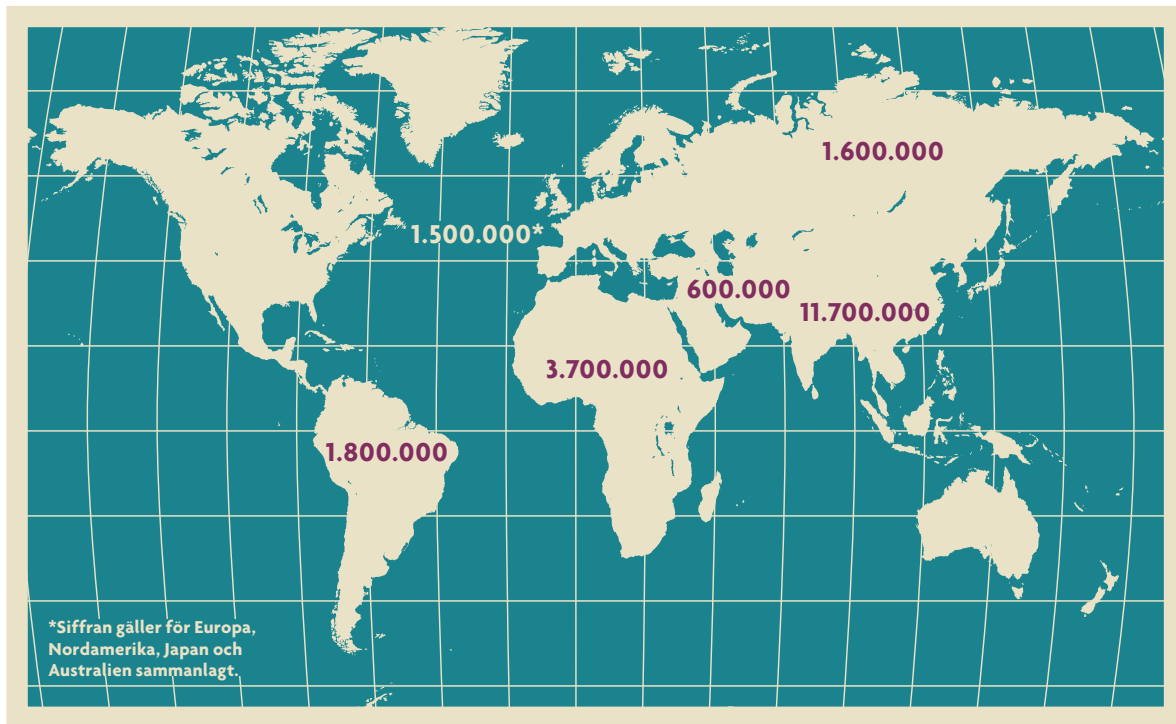
- Att arbetarna kan organisera sig och kräva anständiga arbetsvillkor, vilket sätter stopp för slavliknande arbetsförhållanden.
- Att arbetsmiljön förbättras så att antalet dödsfall och skador på arbetsplatserna minskar.
- Att arbetarna får löner som går att försörja sig på, vilket ökar köpkraften i samhället.
- Att företagen får högre produktivitet och bättre lönsamhet när de som arbetar där känner sig trygga och mår bra.
- Att risken för social oro i samhället minskar när jämlikheten ökar.

Till grund för Global Deal finns en deklaration som länder, företag, fackföreningar och andra organisationer inbjuds att ansluta sig till. När man ansluter sig åtar man sig att vidta åtgärder som bidrar till bättre arbetsvillkor.

Läs mer på www.theglobaldeal.com *

Arbetare på en skofabrik i Kina. Ljudnivån är hög och doften av lim tung.

LÄR DIG MER OM VÅR TIDS SLAVERI OCH AGERA

Cirka 21 miljoner människor i världen är offer för tvångsarbete under slavliknande förhållanden. Kartan visar antalet personer i olika världsdelar enligt ILO.

LÄR DIG MER

På Palmecentrets hemsida www.palmecenter.se finns artiklar, bilder och film om människor och organisationer som bekämpar vår tids slaveri.

På ILO:s hemsida finns information om tvångsarbete, trafficking och slaveri www.ilo.org.

Global Slavery Index www.globalslaveryindex.org sammanställer fakta och statistik om människor som lever i slaveri.

Information om Global Deal finns på www.theglobaldeal.com.

Beställ boken *Global Respekt – Grundkurs i globalisering och mänskliga rättigheter* från Palmecentret info@palmecenter.se.

AGERA

Välj produkter som är Fair Trade-märkta och kolla om tjänsteföretagen – till exempel butiker, restauranger och hotell – har kollektivavtal för sina anställda.

Anlita aldrig svart arbetskraft och undvik att köpa varor och tjänster som du misstänker kan ha producerats av människor som utnyttjas. Påverka din arbetsplats, organisation, vänner och bekanta att göra likadant.

Engagera dig i en organisation, i facket eller i ett politiskt parti och arbeta för att bilda opinion och för att påverka omvärlden.

På www.ratifytheprotocol.org kan du skicka en uppmaning till ansvarig minister i Sveriges regering att ratificera protokollet till ILO:s konvention nummer 29. Protokollet kräver bland annat att länderna åtar sig att frigge och rehabilitera människor som lever under slavliknande förhållanden.

En namnsamling som syftar till att få minst 50 regeringar att skriva under finns på www.50forfreedom.org.

Burmesiska migrantarbetare i Thailand har beslutat sig för att gå till domstol för att tvinga arbetsgivaren att betala ut deras löner. De skriver under beslutet med sitt tumavtryck.

Olof Palmes internationella center är den svenska arbetarrörelsens samarbetsorganisation för internationellt solidaritetsarbete. Den svenska arbetarrörelsen bildades av människor som levde under förtryck och som insåg att de var starkare tillsammans. Nu sker en liknande utveckling i många andra länder – och då kan vi hjälpas åt att kämpa för en bättre värld.

Palmecentrets 27 medlemsorganisationer: LO, Byggnads, Elektrikerförbundet, Fastighetsanställdas förbund, GS-facket, Handelsanställdas förbund, Hotell- och restaurangfacket, IF Metall, Kommunal, Livsmedelsarbetareförbundet, Musikerförbundet, Målareförbundet, Pappersindustriarbetareförbundet, Seko, Transportarbetareförbundet, ABF, Folkets Hus och Parker, Föreningen Arbetarrörelsens Folkhögskolor, Hbt-socialdemokrater, Hyresgästföreningen, S-kvinnor, S-studenter, Socialdemokrater för tro och solidaritet, Socialdemokraterna, SSU, Unga Örnar, Verdandi

Läs på www.palmecenter.se hur du kan bidra till kampen för en bättre värld.